

κατακερματίζω. παρέλ. εφ-  
δροβλάριο. = πανοργύριον τρίνη  
Στάβλιο, βινιη(πο). παρτ. στά-  
βιχ. (301. στάβλενη=πο-  
σταβλάεμη)=ποσταβλάριο.

Στάδια, ἥι. θηλ. (έλλ.) στά-  
διον=πόριψε (ἀλλὰ σημει-  
ωτέον, ὅτι τὸ τρίγλωττον  
λεξικὸν [Τρελαζύινικος] ἔχει  
στάδιη, γεν. ἀρσ. κατὰ τὸ  
λέντιον, ὅπερ καὶ ὁθότρ. δο-  
κεῖ).

Στάδο, α. οὐδ. ποίμνη, ποί-  
μνιον, αἰπόλιον, ἀγέλη.

Στάνθ. εινι. μελ. τοῦ στοίου.

Στάρεψ, ρια. ἀρσ. γέρων,  
πρεσβύτης, πρεσβύτερος.

Στάρητα, νι. θηλ. γραῦς, πρε-  
σβύτις.

Σταροπεχάτηνι, αι, οε. ἐπιθ.  
\*παλαιοτετυπωμένος. \*πα-

λαιοτύπωτος. ἀρχαιότυπος.

Στάροστη, η. θηλ. γηραῖς.

Στάρχεσκη. ἐπιρ. πρεσβύτικῶς,  
γεροντικῶς.

Στάρητη, αι, οε. ἐπιθ. γέρων,  
πρεσβύτερος, γηραιός (γη-  
ραλέος). 2) παλαιός, ἀρχαιός.

Στάρψη. ἐπιθ. (συγχρτ. ἄγενη  
ἄλλων πτώσεων. = στάρψη  
= σταρψήνι). πρεσβύτερος,

(εὔχγ. Λ. 15. 25.) 2) ὁ πρῶ-  
τος, ὁ πρωτεύων. (εὔαγγ.  
Μαρ. 9. 35. ἄψε κτὸ χόψετε  
στάρψη βύτι. εἴτις θέλει  
πρῶτος εἶναι.) = σταρψή-  
νη.

Σταρψήνηνα, νι. ἀρσ. δημο-  
γέρων, δημαρχος, πρεσβύτε-  
ρος, προεστώς, προύχων, πρό-  
κριτος, πρωτεύων. γερουσια-  
στής.

Σταρψίο (καὶ μετ.-ιος), εινι.  
= σταρψώνιος.

Στερεργάτιο, εινι. μ.-ζάδ, άν-  
ην. συμπήγνυμι, συμπυκνώ-  
ω, στερρόω-ω, στερεόω-ω,  
σκληρύνω. 2) = οὐτεργάτιο.

Στεζλή, η. θηλ. τρίβος. (πληθ.  
στεζή).

Στεκάιος, εινισα (εὔχρηστ-  
κατὰ τὰ τρίτα πρόσ.). ἀρρ.  
στεκόχειο. μ.-κύσα, χέψισα.  
συντρέχω, ἐπισυντρέχω, συρ-  
ρέω, συναθροίζομαι, συνέρ-  
χομαι, παρέλ. εχοκάδειο, εο-  
βιράιος.

Στεκλό, ἀ. οὐδ. = στκλό.

Στενάνη, η. οὐδ. στεναγμός,  
στόνος. θλίψις, ταλαιπωρία.

Στενίο, εινι(βος). παρτ. στε-  
= σταρψήνη. πρεσβύτερος,  
νάχη. στένω, εινάζω, κατα-